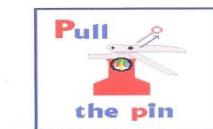

کاربرد کپسولهای اطفاء حریق

الکتریستیک	گازها	مایعات قابل اشتعال	مواد خشک	نوع	* کمی موثر	** موثر	*** بسیار موثر
*	**	**	*	پودر			
***	—	**	—	CO ₂			

طریقه استفاده از کپسول های اطفاء حریق:

- 1) نوع آتش را مشخص کنید.
- 2) در صورت استفاده از کپسول پودر و گاز ابتدا آن را تکان دهید.
- 3) اگر آتش در محیط باز است پشت به جهت وزش باد بایستید.
- 4) ضامن کپسول را بکشید را بکشید.
- 5) ریشه آتش را هدف گیری کنید.
- 6) دستگیره را فشار دهید.
- 7) با حرکت جارویی از یک طرف به سمت دیگر، آتش را خاموش کنید.

- قبل از اطفاع آتش سوزی های برقی، جریان برق را قطع کنید.
- از کپسول دی اکسیدکربن جهت اطفاء حریق ناشی از برق استفاده کنید.
- تاریخ شارژ کپسول ها را همیشه در نظر بگیرید.
- خاموش کننده ها باید در فاصله ای دورتر از مواد مخاطره آمیز نصب گردند.

تعريف خاموش کننده

خاموش کننده‌ی دستی وسیله‌ای است که برای مبارزه با آتش سوزی در لحظات اولیه طراحی و ساخته شده و در اوزان ۱ الی ۱۲ کیلویی وجود داشته و یک فرد برایتی قادر به حمل و استفاده از آن است. انواع بزرگتر این وسایل به روی چرخ اربابه یا خودرو قرار داده می‌شود یا به طور ثابت در مکان‌ها نصب می‌گردد.

طبقه بندی خاموش کننده‌های دستی از لحاظ مواد اطفایی:

الف- خاموش کننده محتوی آب

ب- خاموش کننده مولد کف

ج- خاموش کننده محتوی پودر

د- خاموش کننده محتوی گاز دی اکسید کربن

ه- خاموش کننده‌های مواد هالوژنه

علائم مشخصه کپسول ها:

پودر و گاز: چون گاز یکی از اجزا این

کپسول است، پس باید یک نشانگر

برای فشار گاز داشته باشد. به همین

دلیل اکثر آنها عقربه فشارسنج دارند.

دی اکسیدکربن: این کپسول دارای سر

لوله شیبوروی می باشد.

نحوه نصب کپسول:

دسترسی به کپسول نباید بیش از ۳۰ متر باشد و حداکثر در ارتفاع یک و نیم متری از سطح زمین نصب گردد و در جایی نصب شود که برایتی قابل رویت و دسترسی باشد. در نزدیکی ورودی ها و خروجی ها نصب کنید و مسیر دسترسی به آن کوتاه و خالی از وسایل اضافی باشد.

آشنایی با حریق و کپسول های اطفاء حریق

شماره سند: PF - FFC - 0101/00/00

تهیه و تنظیم: رضا صالحی (مسئول بهداشت)

حرفه ای

تائید کننده: آزیتا ستوده (مسئول بهداشت

محیط)

سودابه معدل (سوپروایزور

آموزشی)

منابع: کتاب مهندسی حریق - دکتر گل محمدی

<http://cameochemicals.noaa.gov>

آتش:

آتش بر اثر ترکیب اکسیژن با یک ماده سوختنی به وجود می‌آید که این فرآیند تولید نور و حرارت می‌کند.

اشتعال ناخواسته یا خارج از کنترل آتش می‌شود،

سه عامل اصلی ایجاد آتش:

الف- ماده قابل اشتعال

ب- حجم معینی از اکسیژن

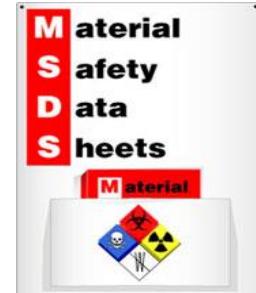
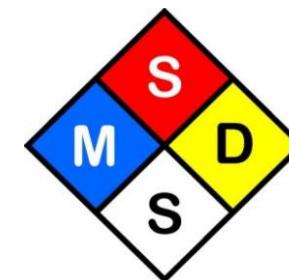
ج- حرارت کافی

سه روش اساسی اطفاعی حریق عبارتند از:

- محدود کردن سوخت (جداسازی)

برگه اطلاعات ایمنی مواد

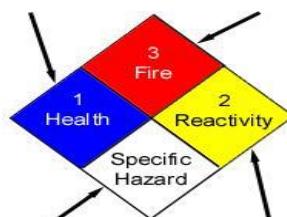
Material Safety Data Sheet (MSDS)

علامت لوزی: روشی برای طبقه بندی خطرات یک ماده شمیایی که توسط انجمن ملی حفاظت از حریق آمریکا (NFPA) رائئه شده است.

این علامت خیلی موقع در آزمایشگاهها، مکان های نگهداری مواد شمیایی یا روی ظروف مواد شمیایی چسبانده می شود. در جدول زیر خطرات گوناگون در لوزی مربوطه بوسیله کد هایی به شکل عدد نشان داده شده که به ترتیب شدت خطر تقسیم بندی شده اند. وجود هر یک از اعداد در باکس مورد نظر نشان دهنده میزان خطر در هر یک از 4 خطر اصلی میباشد.

خطر مرتبط با سلامتی(رنگ آبی)	خطر حریق(اشتعال)(رنگ قرمز)
4) کشنده	4) کمتر از 73 درجه فارنهایت
3) بی نهایت خطرناک	3) کمتر از 100 درجه فارنهایت
(2) خطرناک	2) بیشتر از 100 و کمتر از 200 درجه فارنهایت
(1) کمی خطرناک	1) بالاتر از 200 درجه فارنهایت
	0) غیر قابل اشتعال

خطرات ویژه(رنگ سفید)	واکنش پذیری(رنگ زرد)
Ox اکسید کننده	4) احتمال منفجر شدن
ACID اسید	3) احتمال انفجار در صورت ضربه یا حرارت
ALK قلیا	2) تغییرات شمیایی شدید
CORR خورنده	1) ناپایدار در صورت حرارت دادن
USE NO WATER استفاده نشود	0) پایدار
Radioactive پرتو زا	

- MSDS
- مشخص نمودن خواص فیزیکی یا تاثیرات سریع بهداشتی یک ماده که در اثر استفاده و کاربرد آن، برای سلامتی مضر است.
 - مشخص نمودن نوع وسایل حفاظت فردی مناسب در مواجهه با مواد شمیایی.
 - مشخص نمودن رفتار و اقدامات اولیه در برخورد با مواد شمیایی
 - برنامه ریزی مناسب در مورد نحوه حمل و نقل، انبار کردن، آتش سوزی
 - مشخص نمودن نوع واکنش در زمان بروز حادثه

برچسب نام ماده شمیایی:

برچسب های نصب شده بر روی ظروف مواد شمیایی، منبع اصلی و مهم اطلاعات آن ماده است. در هر بخش یا واحد بیمارستان ظروف مواد شمیایی باید دارای برچسبی به مشخصات: نام ماده شمیایی و خطرات احتمالی در صورت استفاده از آن باشند. براساس استاندارد مربوط به آزمایشگاه باید مسئولین آزمایشگاه مطمئن باشند که ظروف حاوی مواد شمیایی خطرناک موجود در آزمایشگاه، بدون برچسب یا دارای برچسب مخدوش شده نباشند. همچنین ظروف حاوی حلال یا مواد شمیایی دیگری که برچسب آنها به مرور زمان خراب شده باید مجدداً برچسب جدید نصب گردد. مقادیر کم مواد شمیایی که به طور موقت در ظروف آزمایشگاه نگهداری می شوند باید دارای برچسب نام ماده شمیایی و خطر مربوط به آن باشند.

توجه

((جهت آشنایی با اطلاعات ایمنی مواد شمیایی موجود در بخش یا واحد خود به کتابچه راهنمای مواد شمیایی و گندزدا مراجعه نمایید)).

برگه اطلاعات ایمنی مواد (MSDS) اطلاعات پایه در باره مواد یا فراورده های شمیایی فراهم میکند و دارای اطلاعاتی پیرامون خصوصیات، پتانسیل آسیب زایی مواد، نحوه استفاده ایمن و چگونگی برخورد در موقع اضطراری میباشد.

در برگه های اطلاعات ایمنی مواد

- هویت و ترکیب ماده شمیایی
- آشنایی با خطرات احتمالی ماده
- اقدامات اولیه اوژانسی در زمان مواجهه از طریق پوست، چشم و...
- اقدامات اولیه در مواجهه با حریق
- اقدامات اولیه در صورت ریختن اتفاقی ماده شمیایی
- شیوه صحیح حمل و نقل، انبار و نگهداری
- روشهای مهارکردن سرایت آن و نوع وسایل حفاظت فردی مورد استفاده در برابر ماده شمیایی
- خواص فیزیکی و شمیایی
- پایداری و واکنش پذیری ماده شمیایی
- اطلاعات سمیت ماده شمیایی
- اطلاعات اکولوژیکی و اثرات محیط زیستی
- اصول صحیح معدوم کردن پسماندهای آن
- اطلاعات لازم در مورد جابجا کردن آن
- 4) سایر اطلاعات